

det, der er det værste ved det, er, at det er klart, at skal den vedkommende Banebestyrelse have virkelig Vejledning og Nytte af Kommissarius, bliver dette aldeles umuligt, naar Manden er overlæstet med saa manfoldige Baner. Derfor er jeg saa fuldstændig enig med den ærede Ordfører, naar han udtalte, at det kunde stykkes ud, saa at Kommissarierne kunde være til Nytte for Statens Tilsyn og den paagældende Egn's Banebestyrelse. Vi have andre Mænd, der ere overlæssede paa lignende Maade, f. Eks. Gehejmeetatsraad Nørgaard. Det er ganske mærkeligt, at en Mand, naar han, efter maaske henimod 50 Aar at have siddet oppe i Ministeriet, er bleven gammel og opslidt og saa faar sin Afsked med en rigtig god stor Pension i Henhold til Pensionsloven, vel en halv Snes Tusind Kroner, kan blive Kommissarius for Jernbaner. Han har været en hæderlig, vel-tjent Embedsmand, der har faaet sin Afsked med den lovlige Pension, men jeg kan ikke forstaa, at man saa kan gøre ham til Kommissarius for de jydsk Statsbaner, hvorfor han faar 2,200 Kr.; for de lolland-falsterske, hvorfor han faar 2,400 Kr., og for Gedser-Banen med 1,000 Kr. — det bliver 5,600 Kr. Og denne gamle Mand, som ikke kunde taale at være Embedsmand længere, faar yderligere Kommissariatet for Rønne-Neksøbanen — han maa altsaa over til Bornholm —, Varde-Nørre Nebelbanen, Horsens—Oddebanen og Thisted—Fjerritslevbanen, saa at denne Mand, naar det hele regnes sammen, har 10,400 Kr. Hvad skal man synes om en saadan Institution som de kgl. Kommissariater, naar man kan tage saadanne gamle afdankede Embedsmænd og vælge saa mange Jernbaner over paa dem og give dem en halv Snes Tusinde Kr. aarligt derfor?

Det er det, vi ikke kunne forstaa. Derfor ere vi i Finansudvalget gennem en Aarrække blevne ved at paatale dette Forhold. Derfor have vi i Fjor i Betænkningen faaet fremført det, som jeg nu har meddelt det høje Ting. Det findes i Finanslovetbetænkningen for i Fjor Tillæg B. Sp. 278. Naar vi nu staa over for Organisationslovens Revision, have vi, som sagt, ment, at der var noget at gøre her baade af Hensyn til Staten, for at dens Tilsyn kunde blive et virkeligt Tilsyn, thi det er jo umuligt for en Mand at gøre saa meget Arbejde som her nævnt — det kan han ikke med sin bedste Villie — og til-lige for, at de paagældende Banebestyrelser kunne komme i Forbindelse med ham, saa

at han kan være til Tjeneste for dem, hvilket han kan være paa mange forskellige Maader. Derfor have vi haft dette Samraad og ladet det staa i Betænkningen. Det var ogsaa Pointen i den ærede Ordførers Udtalelser, om han end kun nævnte Tilsynet med Privatbanerne. Jeg har navnlig villet sætte en Streg under dette med disse Kommissarier, vi have ved Statsbanerne. Det er mig ubegribeligt, hvordan det kan være nødvendigt. Naar man har en saadan Hær af kyndige Embedsmænd under Jernbanernes Administration, kan jeg ikke forstaa, at det ikke skulde være muligt at den Vej at undgaa denne Ud-gift. Ved Privatbanerne vilde det være heldigt, om det blev udstykket saaledes, at det var muligt for vedkommende at føre Tilsyn.

I Jernbanekommissionen har man haft denne Sag oppe og stillet forskellige Forslag. Blandt andet blev der fra een Side stillet det Forslag, at vi skulde have en enkelt eller højst to Embedsmænd, som skulde ordne denne Sag. Jeg tror, at det vilde være en meget upraktisk Ordning, og at vi da vilde komme til at lide under det samme, hvorunder vi nu lide, nemlig at de ikke vilde kunne overkomme Arbejdet. Derimod forekommer det mig, at det tekniske Tilsyn maatte bestaa af teknisk kyndige Mænd. Det maa som ved Maskintilsynet være Folk, som ere uddannede dertil.

Jeg haaber, at den højtærede Minister vil tage disse Udtalelser, og da navnlig den ærede Ordførers, under velvillig Overvejelse, og at dette kan hjælpe til, at vi i alt Fald ikke ovre i Horsens segnen skulle have vor Kommissarius liggende ovre i Vestindien, for saa bliver det virkelig for morsomt, og at vi heller ikke maa faa sendt hvilken som helst Embedsmand fra et helt andet Hjørne af Landet. For selv om det er en nok saa udmærket, velvillig og flink Mand, kan han ikke have praktisk Forstand paa Tingene, naar han kun har været paa Banen en enkelt Gang. Jeg haaber ogsaa, at der hos mine ærede Kolleger i Rigsdagen vil være vakt en saadan Opmærksomhed for denne Sag, at vi om ikke for lang Tid maa faa en virkelig praktisk Ordning, som baade Staten kan være tjent med — den har jo saa mange Millioner engagerede i disse Foretagender — og ogsaa Befolkningen. Det, vi have for Øjeblikket, duer ikke.

Nielsen-Grøn: De Udtalelser, den sidste ærede Taler kom med, kan jeg helt